

ארגז האוצרות

הנסיכה אסתר וליצן החצר שלה יצאו לחפש את ארגז האוצרות המלכותי.
בדרכם שרו

"חפש, חפש את הארגז
"המלכותי היקר הנהדר
"מלא אוצרות והפתעות
"חפש, חפש"

ארגז האוצרות המלכותי נגנב על ידי הדוכס מלכיאר הנבזה.
לכן הנסיכה אסתר עם ליצן החצר רכבו ישר לארמונו של הדוכס.

הנסיכה אסתר וליצן החצר דפקו בדלתו של הדטכס מלכיאור.
כשהדוכס פתח אותה אמרה הנסיכה:
"אני הנסיכה אסתר, וזה ליצן החצר שלי.
באנו לחפש את ארגז האוצרות המלכותי שלי."

"מעולם לא שמעתי עליו" ענה הדוכס.
אך באותו רגע הליצן קרא "הנה הוא!" והצביע על הארגז שעמד בפינה.
"אנו דורשים שתחזיר לנו את הארגז" אמרה הנסיכה אסתר.

הדוכס חייך בערמומיות ואמר:
"אחזיר לכם את הארגז אם תצליחו במבחן.
הנה שתי פיסות ניר. על אחת אני כותב ארגז על שניה מרתף.
אם תבחרי בניר בו כתוב ארגז הוא יהיה שלך.
אם לא, תכלאו שניכם במרתף שלי לתמיד."

הדוכס מלכיאור היה ערמומי והוא כתב מרתף על שתי פיסות הניר.
אך הנסיכה אסתר חשדה בו מיד.
היא בחרה ניר אחד וזרקה אותו ישר לאש שבערה באח.

"איך נדע עכשיו מה היה כתוב על הניר?" שאל מלכיאור.
הנסיכה לקחה את פיסת הניר השניה והביטה עליה.
"כאן כתוב מרתף" אמרה "לכן על זה שבחרתי וזרקתי לאש
מוכרח היה להיות כתוב ארגז, והארגז שייך לי. נכון?"
"את צודקת" נאנח הדוכס והחזיר להם את הארגז.

הנסיכה אסתר וליצן החצר שגברו
על ערמומיות של מלכיאור חזרו בשמחה הביתה
והחזירו את הארגז המלכותי למקומו. ובדרך הם שרו:

"המלכותי היקר, הנהדר
"מצאנו, מצאנו את הארגז
"מלא אוצרות והפתעות
"מצאנו! מצאנו!"